

vel duo, vel tria continuum est. Philosophia verò, de particularibus quidem, prout unicuique horum aliquid accidit, non considerat: circa verò ens prout ens, vnumquodque horum speculatur. Eodem autem modo circa etiam naturalem scientiam se habet, quo mathematica. Physica nanque, accidentia, & principia entium, prout mouentur, & non prout entia sunt, speculatur. Primam verò scientiam, horum diximus esse, prout ipsa subiecta entia sunt, & non prout aliquid aliud. Propter quod & illam, & mathematicam scientiam, sapientia partes esse ponendum est.

CAPVT V.

E St autem aliquid in entibus principium, circa quod dicere falsum non erit, sed necesse est semper contrarium facere: dico autem verum dicere: vtpote, quòd non contingit idem secundum vnum, & idem tempus esse, & non esse: & cetera eodem atque hæc, opposita. Et de his talibus, simpliciter quidem demonstratio non est, ad aliquem autem est. Non est enim ex certiore principio syllogismus ipsius eiusdem facere, quod esse oportet, si simpliciter demonstrare esset. Ad illum verò, qui dicit locutiones oppositas, accipiendum est ab eo, qui monstrat hoc falsum esse, aliquid tale, quod idem erit quidem ei, quod non contingit secundum vnum, & idem tempus idem esse, & non esse, non autem appareat idem esse. Sic enim solummodo demonstretur ad eum, qui dicat oppositas locutiones de eodem verificari. Qui autem sermonem inuicem communicari sunt, oportet ut aliquatenus inuicem intelligant: hoc enim non factò, quomodo erit eis inuicem sermonis communicatio? Oportet igitur nominum vnumquodque notum esse, & aliquid significare, nec multa, sed vnum. Quòd si plura significet, manifestare ad quod eorum nomen fert. Qui igitur dicit esse hoc, & non esse, hoc ipsum, quod omnino esse dicit non dicit: quare id, quod nomen significat, id ipsum non significare dicit, hoc autem impossibile est. Vnde si quidem significat aliquid, hoc scilicet esse hoc, impossibile est contradictione de eodem verificari. Item, si nomē aliquid significat, & hoc verificatur, oportet hoc necessarium esse. Quòd verò necessarium est, non contingit tunc non esse. Oppositas ergo non est possibile locutiones de eodem verificari. Item, si nihil magis affirmatio, quam negatio verificatur: qui dicit hominē, vel non ho-

A ἢ δύο, ἢ τρεῖς. ἢ ὁ φιλοσοφία περὶ τῶν ἐν μέρῳ μῶν, ἢ τούτων ἕκαστω τί συμβέβηκεν, ἢ σκοπεῖ. περὶ τὸν δὲ ἢ ὄν, τὶ τοιούτων ἕκαστον θεωρεῖ. τὸν αὐτὸν δὲ ἕξ ἔργον κτ' περὶ τῶν φυσικῶν ὁπσιμῶν τῆ μαθηματικῆ. τὰ συμβεβηκότα γὰρ ἢ φυσικῆ κτ' τὰς ἀρχαὶ θεωρεῖ, τὰς τῶν ὄντων ἢ κινουμένων, κτ' οὐχ ἢ ὄντα. τῶν δὲ περὶ τῶν εἰρηκμενῶν ὁπσιμῶν τούτων εἶναι, καὶ ὅσον ὄντα τὰ ὑποκειμένα ὄντι, ἀλλ' ἕχ ἢ ἔπερὸν π. διὸ καὶ αὐτῶν κτ' τῶν μαθηματικῶν ὁπσιμῶν μέρη τ' σοφίας εἶναι δετέον.

Κεφάλαιον ε.

E Si δέ τις ἐν τοῖς οὐσιν ἀρχή, περὶ ἧς ἐκείνη διεψέδαξ. τοιαύτην δὲ ἀναγκάζον ἀεὶ ποιεῖν λέγω δὲ δὴν δεύειν. ὅτι οἱ ἐκείνη δὲ τὸ αὐτὸ καὶ εἶνα τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ τὰλλα τὰ τῆτον αὐτῶν

C ἀπκλειόμενα τ' ἔργον. καὶ περὶ τῶν τοιούτων, ἀπλῶς μὲν ἐκείνη δὲ ἔστιν ἀποδείξις, περὶ τὸν δὲ δὲ ἔστιν. οὐ γὰρ ὄντι ἐκείνη ἀρχὴ αὐτῶν τούτων ποιήσασθαι τὸ συλλογισμῶν. διὸ δὲ γὰρ, εἴπερ ὄντι τὸ ἀπλῶς ἀποδείξις, περὶ τὸν δὲ λέγοντα τὰς ἀπκλειόμενας φάσεις, τὰ διεκινῶν δὲ τῶν ψέδων, ληπτόν τι τοιούτων, ὅτε τῶν τῶν ἐκείνη τῶν μὴ ἐκείνη τῶν εἶναι, καὶ μὴ εἶναι καὶ εἶνα καὶ τῶν χρόνον, μὴ

D δὲ εἶναι δὲ εἶναι τῶν. ἔπειτα γὰρ μόνως ἀποδείξις περὶ τὸν φάσεις δὴν δεύειν, καὶ τῶν αὐτῶν τῶν μέλλοιτας δὴν δεύειν, λόγου κινουμένην, δὲ πὶ συνίνα αὐτῶν. μὴ γὰρ νομῶν γὰρ τέτα, πῶς ὄντι καταπῆνα τούτους περὶ δὴν δεύειν λόγους δὲ τῶν τῶν ὄνοματῶν ἕκαστον εἶναι γινώσκον, καὶ δηλοῦν ἐν π, καὶ μὴ πολλὰ, μόνον δὲ ἐν καὶ πλείονα σημαίνει, φατερὸν ποιεῖν ἐφ' ὅ φέρει τοιαύτα τούτων. ὁ δὲ λέγων εἶναι τῶν, καὶ μὴ εἶναι, αὐτὸ ὅλοος εἶναι φησιν, οὐ φησιν. αὐτὸ δὲ σημαίνει τοιαύτα, πῶς οὐ φησιν σημαίνει τῶν δὲ ἀδωάτων. αὐτὸ δὲ σημαίνει τῶν δὲ τῶν, τῶν ἀπφασιν δὴν δεύειν ἀδωάτων καὶ τῶν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ εἶ πὶ σημαίνει τοιαύτα, καὶ πῶς δὴν δεύειν, δὲ καὶ πῶς ἐξ ἀνάγκης εἶναι. τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης ὄν, ἐκείνη δὲ τῶν μὴ εἶναι. τὰς ἀπκλειόμενας ἀεὶ ἐκείνη φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀληθεύειν καὶ τῶν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ εἶ μὴδὲν μάλλον ἢ φάσεις ἢ ἀποφάσεις ἀληθεύειν, ἐκείνη λέγων ἀφ' ἑρσπον ἢ ἐκ ἀφ' ἑρσπον,